

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 11. mája 2017*

„Odvolanie — Právo verejnosti na prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Článok 4 ods. 2 tretia zarážka — Výnimky z práva na prístup k dokumentom — Nesprávny výklad — Ochrana účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly — Prevažujúci verejný záujem, ktorý odôvodňuje zverejnenie dokumentov — Všeobecná domnienka dôvernosti — Dokumenty týkajúce sa postupu EU Pilot“

Vo veci C-562/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 5. decembra 2014,

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson a L. Swedenborg, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Darius Nicolai Spirlea,

Mihaela Spirlea,

bydliskom v Capezzano Pianore (Taliansko),

žalobcovia v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: H. Krämer a P. Costa de Oliveira, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

ktorú v konaní podporujú:

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze a A. Lippstreu, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

Česká republika, v zastúpení: M. Smolek, D. Hadroušek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: C. Thorning, splnomocnený zástupca,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: M. J. García-Valdecasas Dorrego, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: nemčina.

Fínska republika, v zastúpení: S. Hartikainen, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász (spravodajca), C. Vajda, K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. apríla 2016,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. novembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Vo svojom odvolaní Švédske kráľovstvo navrhuje zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. septembra 2014, Spirlea/Komisia (T-306/12, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2014:816), ktorým tento súd zamietol žalobu Dariusa Nicolaia Spirleu a Mihaely Spirleovej na zrušenie rozhodnutia Komisie z 21. júna 2012, ktorým sa im zamietol prístup k dvom žiadostiam o informácie určeným touto inštitúciou Spolkovej republiky Nemecko z 10. mája a z 10. októbra 2011 v rámci postupu EU Pilot 2070/11/SNCO (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

I. Právny rámec

- 2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) definuje zásady, podmienky a obmedzenia práva na prístup k dokumentom týchto inštitúcií.

- 3 Podľa odôvodnenia 4 tohto nariadenia:

„Účelom tohto nariadenia je čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom a ustanoviť pre tento prístup všeobecné pravidlá a obmedzenia v súlade s článkom [15 ods. 3 Zmluvy o ZFEÚ].“

- 4 Odôvodnenie 11 uvedeného nariadenia stanovuje:

„V zásade majú byť všetky dokumenty týchto orgánov prístupné verejnosti. Je však potrebné chrániť niektoré verejné a súkromné záujmy prostredníctvom výnimiek. Orgány majú mať právo chrániť svoje vnútorné porady a rokovania v prípadoch, keď je potrebné zachovať ich schopnosť plniť úlohy. Pri posudzovaní výnimiek majú orgány zohľadniť tie zásady v právnych predpisoch spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov vo všetkých oblastiach činnosti únie.“

5 Článok 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Účelom tohto nariadenia je:

- a) vymedziť pravidlá, podmienky a obmedzenia z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu, ktorými sa spravuje právo na prístup k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (ďalej len ‚inštitúcie‘), ako sa ustanovuje v článku [15 ods. 3 ZFEÚ], takým spôsobom, aby sa zaistil čo najširší prístup k dokumentom;
- b) stanoviť pravidlá, ktoré zabezpečia čo najľahšie možné uplatňovanie tohto práva, a
- c) podporiť dobrú administratívnu prax v prístupe k dokumentom.“

6 Článok 2 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje:

„1. Každý občan únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom orgánov v súlade s pravidlami, podmienkami a obmedzeniami určenými v tomto nariadení.

...

3. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe.

...“

7 Článok 4 ods. 2 a 6 tohto nariadenia stanovuje:

„2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

...

— účelu inšpekcií, vyšetovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

...

6. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na zverejnenie.“

II. Okolnosti predchádzajúce sporu:

- 8 Žalobcovia v prvostupňovom konaní, rodičia dieťaťa, ktoré zomrelo v auguste 2010, údajne z dôvodu terapeutickú liečbu na báze autológnych kmeňových buniek, ktorú podstúpilo na súkromnej klinike so sídlom v Düsseldorfe (Nemecko), podali listom z 8. marca 2011 sťažnosť na Generálne riaditeľstvo Komisie (GR) pre zdravie.
- 9 V tejto sťažnosti v podstate uvádzali, že táto súkromná klinika mohla svoje terapeutické postupy uskutočňovať z dôvodu nečinnosti nemeckých orgánov, ktoré tým porušili ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 z 13. novembra 2007 o liekoch na inovatívnu liečbu, ktorým sa mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES a nariadenia (ES) č. 726/2004 (Ú. v. EÚ L 324, 2007, s. 121).

- 10 V nadväznosti na túto sťažnosť Komisia začala postup EU Pilot pod číslom 2070/11/SNCO a kontaktovala nemecké orgány na účely preverenia toho, v akej miere mohli skutočnosti opísané v sťažnosti, pokiaľ ide o prax súkromnej kliniky, porušiť nariadenie č. 1394/2007.
- 11 Komisia zaslala 10. mája a 10. októbra 2011 Spolkovej republike Nemecko dve žiadosti o informácie (ďalej len „sporné dokumenty“), na ktoré Spolková republika Nemecko odpovedala 7. júla a 4. novembra 2011.
- 12 Dňa 23. februára a 5. marca 2012 títo žalobcovia požiadali v zmysle nariadenia č. 1049/2001 o prístup k dokumentom obsahujúcim informácie o vybavení ich sťažnosti. Žiadali predovšetkým o konzultovanie jednak pripomienok, ktoré predložila Spolková republika Nemecko 4. novembra 2011, a jednak sporných dokumentov.
- 13 Komisia 26. marca 2012 dvoma samostatnými listami zamietla ich žiadosti o prístup k týmto pripomienkam a dokumentom.
- 14 Dňa 30. marca 2012 títo žalobcovia predložili Komisii opakovanú žiadosť v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.
- 15 Komisia ich 30. apríla 2012 informovala, že na základe informácií, ktoré uviedli v sťažnosti, ako aj pripomienok predložených nemeckými orgánmi v nadväznosti na jej žiadosti o informácie, nemôže potvrdiť porušenie práva Únie zo strany Spolkovej republiky Nemecko, a najmä nariadenia č. 1394/2007. Komisia ich tiež informovala o tom, že v prípade, že nepredložia ďalšie dôkazy, bude navrhnuté vyšetrenie skončiť.
- 16 Dňa 21. júna 2012 Komisia sporným rozhodnutím zamietla prístup k sporným dokumentom na základe článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. V podstate sa domnievala, že zverejnenie týchto dokumentov by mohlo narušiť riadny priebeh vyšetrenia, ktoré bolo začaté vo vzťahu k Spolkovej republike Nemecko. Okrem toho sa domnievala, že čiastočný prístup k uvedeným dokumentom v zmysle článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 nebol v predmetnej veci možný. Napokon uviedla, že neexistuje nijaký prevažujúci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 *in fine* nariadenia č. 1049/2001, ktorý by odôvodnil zverejnenie týchto dokumentov.
- 17 Komisia 27. septembra 2012 informovala žalobcov v prvostupňovom konaní, že postup EU Pilot 2070/11/SNCO bol definitívne skončený.

III. Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 18 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. júla 2012 sa žalobcovia v prvostupňovom konaní domáhali zrušenia sporného rozhodnutia. Komisia navrhla, aby Všeobecný súd zamietol žalobu ako nedôvodnú.
- 19 V rámci konania na Všeobecnom súde Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo vstúpili do tohto konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov týchto žalobcov, kým Česká republika a Španielske kráľovstvo vstúpili do konania na podporu návrhov Komisie.
- 20 Na podporu svojej žaloby v prvostupňovom konaní uvedení žalobcovia v podstate predložili štyri žalobné dôvody založené na porušení článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, článku 4 ods. 6 tohto nariadenia, na porušení povinnosti odôvodnenia a oznámenia Komisie Európskemu parlamentu a Európskemu ombudsmanovi z 20. marca 2002 o vzťahoch so sťažovateľom v oblasti porušení práva Spoločenstva [KOM(2002) 141 v konečnom znení], (Ú. v. ES C 244, 2002, s. 5).
- 21 Všeobecný súd postupne zamietol tieto žalobné dôvody a v dôsledku toho aj žalobu ako celok.

IV. Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

- 22 Švédske kráľovstvo svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, ako aj sporné rozhodnutie, a uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 23 Dánske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok.
- 24 Fínska republika navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a sporné rozhodnutie.
- 25 Komisia a Španielske kráľovstvo navrhujú, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal Švédske kráľovstvo na náhradu trov konania.
- 26 Česká republika navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie.
- 27 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 7. apríla 2015 sa povolil vstup Spolkovej republiky Nemecko do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Komisie. Tento členský štát navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie.

V. O odvolaní

- 28 Na podporu svojho odvolania Švédske kráľovstvo uvádza tri odvolacie dôvody, z ktorých prvý je založený na nesprávnom výklade výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ktorý viedol k nesprávnomu uplatneniu všeobecnej domnienky dôvernosti dokumentov týkajúcich sa postupu EU Pilot, druhý je založený na nesprávnom výklade článku 4 ods. 2 *in fine* nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o existenciu prevažujúceho verejného záujmu, a tretí je založený na nesprávnom posúdení Všeobecného súdu spočívajúcom v tom, že odmietol zohľadniť skutočnosť, že postup EU Pilot bol skončený prijatím sporného rozhodnutia.

A. O prvom odvolacom dôvode

1. Argumentácia účastníkov konania

- 29 Švédske kráľovstvo pripomína, že na činnosti inštitúcií Únie sa uplatňuje zásada čo najväčšej možnej transparentnosti, ako to vyplýva z článku 1 ZEÚ, článku 15 ZFEÚ a článku 42 Charty základných práv Európskej únie. Tvrdí, že podľa rozsudku z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada (C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374), dohľad verejnosti nad činnosťami inštitúcií je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti a že výnimky z tejto zásady sa majú vykladať reštriktívne, ako to vyplýva z odôvodnení 1 až 4 nariadenia č. 1049/2001.
- 30 Švédske kráľovstvo sa domnieva, že odôvodnenia uvedené v bodoch 63 a 80 napadnutého rozsudku sú z právneho hľadiska nesprávne, keďže Všeobecný súd na jednej strane nemal rozhodnúť, že Komisia mohla vychádzať pri zamietnutí prístupu k sporným dokumentom týkajúcich sa postupu EU Pilot, na základe výnimky týkajúcej sa vyšetrovaní upravenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, z existencie všeobecnej domnienky dôvernosti uplatňujúcej sa na určité kategórie dokumentov, a na druhej strane mal rozhodnúť, že Komisia bola povinná uskutočniť v prejednávanej veci konkrétne a individuálne preskúmanie sporných dokumentov.
- 31 Tento členský štát kritizuje posúdenia uvedené v bode 56 napadnutého rozsudku a tvrdí, že medzi postupom EU Pilot a konaním o nespĺnenie povinnosti existuje viac rozdielov než prípadných podobností, takže nie je odôvodnené uplatniť všeobecnú domnienku dôvernosti dokumentov súvisiacich s postupom pred začatím súdneho konania o nespĺnení povinnosti na dokumenty súvisiace s postupom EU Pilot.

- 32 Švédske kráľovstvo sa najskôr domnieva, že na rozdiel od tvrdenia uvedeného v bode 62 napadnutého rozsudku nemožno platne tvrdiť, že cieľom postupu EU Pilot je zabrániť žalobe o nesplnenie povinnosti, vzhľadom na to, že tento postup má inú povahu a cieľ, keďže smeruje najmä k tomu, aby sa Komisii umožnilo žiadať o informácie výlučne vecnej povahy. Navyše Komisia komunikuje s členským štátom v rámci postupov EU Pilot bez toho, aby mu v tomto štádiu vytýkala, že porušil právo Únie. Napokon dokumenty týkajúce sa postupov EU Pilot len zriedkavo obsahujú stanovisko Komisie, na ktoré by mohlo byť poukázané v rámci prípadného konania o nesplnenie povinnosti.
- 33 Švédske kráľovstvo sa domnieva, že z bodov 47 až 49 rozsudku zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia (C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738), jasne vyplýva, že okrem kvalitatívnych požiadaviek, ktoré musí spĺňať postup, ku ktorému sa vzťahuje dotknutý dokument, uplatnenie všeobecnej domnienky dôvernosti tiež predpokladá, že počet týchto dokumentov bude dostatočne veľký. Tvrdí preto, že úvahy Všeobecného súdu uvedené v bodoch 74 a 75 napadnutého rozsudku sú z právneho hľadiska nesprávne a že záujem administratívnej efektívnosti, ktorý by mohol odôvodniť uplatnenie všeobecnej domnienky dôvernosti, nemôže existovať, pokiaľ sa žiadosť o prístup týka len dvoch dokumentov.
- 34 Dánske kráľovstvo a Fínska republika tvrdia, že postupy EU Pilot sa môžu týkať veľmi rozmanitých prípadov, od výlučne vecných situácií až po veci porovnateľné s postupom pred začatím súdneho konania o nesplnení povinnosti, takže o zverejnení dokumentov, ktoré sú predmetom žiadosti o prístup, možno rozhodnúť až po ich konkrétnom posúdení. Fínska republika sa tiež domnieva, že preskúmanie týkajúce sa spôsobu, akým členský štát dodržiava právo Únie, nestačí na odôvodnenie uplatnenia všeobecnej domnienky dôvernosti v súvislosti s dokumentmi týkajúcimi sa tohto preskúmania, a že je to práve rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 258 ZFEÚ, ktoré predstavuje podmienku uplatnenia tejto všeobecnej domnienky.
- 35 Komisia, Spolková republika Nemecko, Česká republika a Španielske kráľovstvo spochybňujú túto argumentáciu.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

- 36 Povaha a základné vlastnosti postupov EU Pilot sú uvedené v bodoch 10 a 11 napadnutého rozsudku a nie sú spochybnené nijakým účastníkom konania o odvolaní.
- 37 Tieto zistenia navyše potvrdzuje aj hodnotiaca správa Komisie týkajúca sa projektu „EU Pilot“ z 3. marca 2010 [KOM(2010) 70 v konečnom znení] a druhá hodnotiaca správa projektu „EU Pilot“ z 21. decembra 2011 [KOM(2011) 930 v konečnom znení]. Osobitne na strane 3 tejto správy Komisia charakterizovala postup EU Pilot:

„Projekt EU Pilot je hlavným nástrojom komunikácie Komisie s participujúcimi členskými štátmi o problémoch nastolujúcich otázku týkajúcu sa správneho uplatňovania právnych predpisov [Únie] alebo súladu vnútroštátnych právnych predpisov s právnymi predpismi EÚ vo včasnom štádiu (t. j. pred začatím konania vo veci porušenia právnych predpisov podľa článku 258 ZFEÚ). Všade tam, kde by mohlo dôjsť ku konaniu vo veci porušenia právnych predpisov, sa vo všeobecnosti projekt EU Pilot používa pred tým, než Komisia podnikne prvé kroky v takom konaní podľa článku 258 ZFEÚ. Nahrádza sa tak predchádzajúca bežná prax, kedy Komisia na tento účel zasielala úradnú korešpondenciu.“

- 38 Z týchto konštatovaní a z týchto správ vyplýva, že postup EU Pilot predstavuje postup spolupráce medzi Komisiou a členskými štátmi, ktorý umožňuje overiť, či je právo Únie týmito štátmi dodržiavané a správne uplatňované. Cieľom tohto typu postupu je efektívne vyriešenie prípadných porušení práva Únie bez toho, aby došlo, pokiaľ je to možné, k formálnemu začatiu konania o nesplnení povinnosti v zmysle článku 258 ZFEÚ.

- 39 Úlohou postupu EU Pilot je teda pripraviť konanie o nesplnení povinnosti proti členskému štátu alebo takémuto konaniu zabrániť.
- 40 V rozsudku zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia (C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738), Súdny dvor rozhodol, že na dokumenty vzťahujúce sa na fázu pred podaním žaloby v rámci konania o nesplnení povinnosti sa môže uplatňovať všeobecná domnienka dôvernosti. V bode 65 tohto rozsudku sa Súdny dvor domnieval, že „zverejnenie dokumentov týkajúcich sa konania o nesplnení povinnosti v štádiu pred podaním žaloby v tomto konaní by mohlo zmeniť povahu takého konania alebo jeho priebeh, a preto by toto zverejnenie v zásade ohrozilo ochranu účelu vyšetovania v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.“
- 41 V dôsledku toho vo veci, ktorá viedla k rozsudku uvedenému v predchádzajúcom bode, všetky dokumenty nezávisle od skutočnosti, či boli vyhotovené v priebehu neformálnej fázy tohto postupu, teda pred zaslaním výzvy Komisiou dotknutému členskému štátu, alebo vo formálnej fáze tohto postupu, teda po zaslaní tejto výzvy, sa považovali za zahrnuté pod túto domnienku.
- 42 Je pravda, že v uvedenej veci sa postup EU Pilot neuplatnil, keďže bol zavedený až od roku 2008.
- 43 Ako však konštatoval Všeobecný súd v bode 66 napadnutého rozsudku bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, postup EU Pilot len sformalizoval a štrukturalizoval výmenu informácií, ku ktorej bežne dochádza medzi Komisiou a členskými štátmi v priebehu neformálnej fázy vyšetovania týkajúceho sa možných porušení práva Únie.
- 44 Hoci v bode 78 rozsudku zo 16. júla 2015, ClientEarth/Komisia (C-612/13 P, EU:C:2015:486), Súdny dvor spresnil, že všeobecná domnienka dôvernosti sa neuplatňuje na dokumenty, ktoré v okamihu rozhodnutia o zamietnutí prístupu neboli doložené do spisu týkajúceho sa prebiehajúceho správneho alebo súdneho konania, táto úvaha nebráni uplatneniu tejto domnienky na dokumenty týkajúce sa postupu EU Pilot, ktoré sú jasne špecifikované tým, že patria do prebiehajúceho správneho konania.
- 45 Preto pokiaľ v priebehu fázy pred podaním žaloby v rámci vyšetovania vedeného v rámci postupu EU Pilot existuje nebezpečenstvo zmeny povahy konania o nesplnení povinnosti, zmeny jeho priebehu alebo poškodenia cieľov tohto konania, uplatnenie všeobecnej domnienky dôvernosti na dokumenty, ktoré si medzi sebou vymenili Komisia a dotknutý členský štát, je odôvodnené v súlade s riešením prijatým Súdny dvorom v rozsudku zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia (C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738). Toto nebezpečenstvo existuje až do okamihu, keď je postup EU Pilot uzavretý a začatie formálneho konania o nesplnení povinnosti voči členskému štátu je s konečnou platnosťou zamietnuté.
- 46 Táto všeobecná domnienka nevylučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa táto výnimka nevzťahuje, alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie tohto dokumentu podľa článku 4 ods. 2 *in fine* nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 66).
- 47 Pokiaľ ide o údajnú povinnosť Komisie preskúmať konkrétne a individuálne dokumenty týkajúce sa postupu EU Pilot, ku ktorým sa žiada prístup, Všeobecný súd oprávnene s odkazom na bod 68 rozsudku zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia (C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738), v bode 83 napadnutého rozsudku zdôraznil, že takáto povinnosť by zbavovala všeobecnú domnienku dôvernosti jej potrebného účinku.
- 48 V prejednávanej veci Všeobecný súd konštatoval v bode 45 napadnutého rozsudku, ktorý nie je spochybnený v rámci tohto odvolania, že dotknutý postup EU Pilot bol „vyšetovaním“ v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

- 49 V nadväznosti na to Všeobecný súd preskúmal otázku, či sa Komisia mohla odvolávať na všeobecnú domnienku narušenia cieľov sledovaných výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 s cieľom zamietnuť prístup k dokumentom týkajúcim sa postupu EU Pilot a v bodoch 63 a 80 napadnutého rozsudku odpovedal na túto otázku kladne.
- 50 Pokiaľ ide o prípadný vplyv listu Komisie z 30. apríla 2012 uvedeného v bode 15 tohto rozsudku na povinnosť zverejnenia sporných dokumentov, treba poukázať na to, že tento list nepredstavuje konečné rozhodnutie Komisie o nezačatí formálneho konania o nesplnení povinnosti proti Spolkovej republike Nemecko, ale oznamuje len jej predbežný zámer skončiť toto vyšetrovanie. Konečné rozhodnutie Komisie o nezačatí formálneho konania o nesplnení povinnosti proti Spolkovej republike Nemecko bolo prijaté až 27. septembra 2012 spolu so skončením postupu EU Pilot. V dôsledku toho, hoci sporné rozhodnutie z 21. júna 2012 bolo prijaté až po liste z 30. apríla 2012, platí tiež, že toto rozhodnutie bolo prijaté pred zamietnutím začatia formálneho konania o nesplnení povinnosti, ku ktorému došlo 27. septembra 2012. Preto list z 30. apríla 2012 nemá vplyv na možnosť Komisie vychádzať zo všeobecnej domnienky dôvernosti uvedenej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.
- 51 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že uznal, že Komisia mohla pri zamietnutí prístupu k dokumentom týkajúcim sa postupu EU Pilot vychádzať zo všeobecnej domnienky dôvernosti uplatňujúcej sa na určité kategórie dokumentov s odkazom na výnimku týkajúcu sa vyšetrovaní upravenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 52 Za týchto okolností je namieste zamietnuť prvý odvolací dôvod ako nedôvodný.

B. O druhom odvolacom dôvode

1. Argumentácia účastníkov konania

- 53 Švédske kráľovstvo podporované Fínskou republikou tvrdí, že rozhodnutie Všeobecného súdu uvedené v bodoch 94 a 95 napadnutého rozsudku je z právneho hľadiska nesprávne, keďže Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia tým, že sa v prejednávanej veci domnievala, že neexistuje žiadny prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie sporných dokumentov na základe článku 4 ods. 2 *in fine* nariadenia č. 1049/2001 s odôvodnením, že všeobecnému záujmu najlepšie poslúži uzavretie postupu EU Pilot so Spolkovou republikou Nemecko. S odkazom na bod 44 rozsudku z 1. júla 2008 Švédsko a Turco/Rada (C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374) Švédske kráľovstvo tvrdí, že Komisii neprináleží rozhodovať o tom, čo najlepšie poslúži všeobecnému záujmu, ale overiť, či neexistuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie dokumentov.
- 54 Komisia a Spolková republika Nemecko spochybňujú túto argumentáciu.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

- 55 Všeobecný súd v bode 97 napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobcovia v prvostupňovom konaní sa na podporu svojej žiadosti o prístup k sporným dokumentom obmedzili len na všeobecné tvrdenia, podľa ktorých je zverejnenie týchto dokumentov nevyhnutné na ochranu verejného zdravia, a nespresnili konkrétne dôvody, ktoré by mali odôvodňovať, do akej miery by toto zverejnenie slúžilo všeobecnému záujmu. Ako to Všeobecný súd správne pripomenul v tom istom bode napadnutého rozsudku, na účely preukázania skutočnosti, že by zverejnenie sporných dokumentov v prejednávanej veci spĺňalo podmienku takejto nevyhnutnosti, mali títo žalobcovia preukázať existenciu prevažujúceho všeobecného záujmu v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky *in fine* nariadenia č. 1049/2001, ktorý by mohol odôvodňovať takéto zverejnenie.

- 56 Súdny dvor už rozhodol, že osobe, ktorá sa odvoláva na existenciu prevažujúceho verejného záujmu, prináleží, aby konkrétne uviedla okolnosti odôvodňujúce zverejnenie dotknutých dokumentov a že predloženie čisto všeobecných úvah nemôže stačiť na preukázanie toho, že verejný záujem má prednosť pred dôvodmi opodstatňujúcimi zamietnutie zverejnenia dotknutých dokumentov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, body 93 a 94, ako aj citovanú judikatúru).
- 57 V tomto ohľade treba konštatovať, že nijaká skutočnosť uvedená v tejto veci nepreukazuje, že by boli z právneho hľadiska nesprávne úvahy Všeobecného súdu uvedené v bode 97 napadnutého rozsudku, ktoré sa týkali tak dôkazného bremena znášaného žalobcami v prvostupňovom konaní, ako aj skutočnosti, že títo žalobcovia sa obmedzili na všeobecné tvrdenie, že ochrana verejného zdravia vyžadovala, aby mali prístup k sporným dokumentom, pričom neuviedli konkrétne dôvody, ktoré by odôvodňovali, že takáto ochrana spadala pod prevažujúci verejný záujem.
- 58 Za týchto podmienok nemôže Švédske kráľovstvo odôvodnene tvrdiť, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že rozhodol, že Komisia sa mohla oprávnene domnievať, že v prejednávanej veci nijaký prevažujúci záujem neodôvodňoval zverejnenie dokumentov na základe článku 4 ods. 2 *in fine* nariadenia č. 1049/2001.
- 59 Druhý odvolací dôvod sa teda musí zamietnuť.

C. O treťom odvolacom dôvode

1. Argumentácia účastníkov konania

- 60 Švédske kráľovstvo napáda body 100 a 101 napadnutého rozsudku a tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že odmietol pripustiť, že okolnosti, ku ktorým došlo po prijatí rozhodnutia o zamietnutí prístupu k dokumentu na základe nariadenia č. 1049/2001, mali súdy Únie tiež zohľadniť v rámci preskúmania zákonnosti takéhoto rozhodnutia, ktoré vykonávajú na základe článku 263 ZFEÚ. Tento členský štát sa domnieva, že hoci v prejednávanej veci došlo ku skončeniu postupu EU Pilot po prijatí sporného rozhodnutia, Všeobecný súd mal túto okolnosť zohľadniť s prihliadnutím na nariadenie č. 1049/2001.
- 61 Uvedený členský štát tvrdí, že pokiaľ by nové okolnosti bolo možné preskúmať len v rámci novej žiadosti o prístup k dokumentom zaslanej dotknutej inštitúcii, takýto režim by viedol k paralelným konaniam a predĺženiu konaní, ako aj k zvýšeným administratívnym nákladom pre žiadateľov. Navyše na podporu svojho rozhodnutia Všeobecný súd vychádzal z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa konaní v oblasti štátnej pomoci, ktorá nie je uplatniteľná na rozhodnutia prijaté na základe nariadenia č. 1049/2001. Podľa Švédskeho kráľovstva mal Všeobecný súd skôr zohľadniť body 37 až 41 rozsudku z 15. septembra 2011, Koninklijke Grolsch/Komisia (T-234/07, EU:T:2011:476).
- 62 Komisia, Česká republika a Spolková republika Nemecko spochybňujú túto argumentáciu.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

- 63 Ako Všeobecný súd oprávnene konštatoval v bode 100 napadnutého rozsudku, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že zákonnosť aktu Únie musí byť posudzovaná na základe skutkového a právneho stavu existujúceho v čase prijatia aktu (rozsudok z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovaná judikatúra).

- 64 Za týchto podmienok sa tretí odvolací dôvod založený na tom, že Všeobecný súd mal zohľadniť skončenie dotknutého postupu EU Pilot, ku ktorému došlo po prijatí sporného rozhodnutia, musí zamietnuť ako nedôvodný.
- 65 V dôsledku toho sa odvolanie ako celok musí zamietnuť.

VI. O trovách

- 66 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.
- 67 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 140 ods. 1 toho istého poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.
- 68 Keďže Švédske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch a Komisia navrhla zaviazat' ho na náhradu trov konania, je opodstatnené uložiť Švédskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.
- 69 Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Španielske kráľovstvo a Fínska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zmieta.**
- 2. Švédske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.**
- 3. Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Španielske kráľovstvo a Fínska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy